

ZVOLENÍ ZASTUPITELÉ A KANDIDÁT NA SENÁTORA MARTIN ŘÍHA DĚKUJÍ SVÝM VOLIČŮM ZA PODPORU!

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 21 * Číslo 9 * 15. listopadu 2012 * Cena 10 Kč

OVZDUŠÍ PŘED VOLBAMI ZHOUSTLO

Média se stále zabývala otravou metylalkoholem, hlavně ztrátami výrobců a prodejců alkoholu, méně lidskými oběťmi. • 28. září 2012 bylo na prezidenta republiky vypáleno 7 kulí, jako v Sarajevě. Ve veřejnosti a v médiích převládal názor, že nešlo o atentát, poněvadž střelec je nyní vyšetřován pro výtržnictví na svobodě. Za počmárané předvolební plakáty jde kreslíř u nás do tepláků, poněvadž soukromý majetek musí být podle premiéra chráněn. • 30. září byli zadrženi dva vysocí úředníci ministerstva práce a sociálních věcí. Pan ministr byl rozhořčen a zpochybnil počínání protikorupční policie. Nakonec však 3. října oznámil odchod z funkce ministra, ale až k 31. říjnu 2012. Půjde již o desátou změnu v Nečasově vládě, která má 16 členů! Škoda, že je po olympiádě, zlatá medaile za rekord: deset ministrů za dva roky, to je pozoruhodná věc! • A 8. října 2012 byl zadržen režisér kroků a činů Mirka Topolánka Marek Dalík. Vyslýchán bude ale na svobodě, i když podle pražské vrchní zástupkyně jeho útěk nelze vyloučit. Na jeho pobyt v teplácích není dost důkazů?

Superdemokrat v pořadí OVM Speciál řídil předvolební besedy v 13 krajích.

V každém kraji zasedlo šest lídrů politických stran nebo hnutí podle průzkumu dvou agentur s největším počtem preferencí. Václav Moravec je posadil v abecedním pořádku. Zájemce o účast na besedě se musel přihlásit elektronickou cestou a například z 500 zájemců v našem kraji bylo vybráno asi 80 lidí. Václav Moravec měl připraveny ty, kteří pokládali otázky lídrům. Nejprve vyvolával zleva doprava, později na přeskáčku zejména ty, kteří začínali hovořit i bez vyzvání. Někteří z nich ve volbách propadli. Na závěr všichni popisovali opatření, která by jako zvolení hejtmani prováděli s tím, že televize, asi V. Moravec, provede za rok kontrolu. Ale není to spíš věc voličů? 14. října v povolební besedě vyvolával předsedy stran v pořadí ČSSD, ODS, TOP 09, KDU-ČSL a nakonec KSČM, ačkoliv tato strana je celkově podle výsledků druhá. Asi by nedostal prémii! Sebevědomě vystupoval předseda KDU-ČSL s kritikou vládní koalice asi proto, že v ní KDU-ČSL není. A nepůjde do koalice, která by závisela na podpoře KSČM. Strážidlo komunistů obchází média i pravicové politiky.

Karel JANIŠ

MF Dnes

s komunisty nemluví

Pozoruhodně arogantní odpovědi se dostalo lídru kandidátky KSČM do krajského zastupitelstva Vojtěchu Adamovi od vedoucí brněnské regionální redakce zmíněného deníku. Připomněl pouze, že byl opomenut při představování kandidátů na hejtmany. Hana Černo-horská lakonicky sdělila, že kandidátům komunistů tyto noviny před volbami prostor neposkytuje a odvolává se na to, že stejně tak tomu bylo i před čtyřmi lety. Zároveň ale podotýká, že ji těší zájem V. Adama o tento deník.

MF Dnes si holt demokracii a novinářskou etiku vykládá po svém a dáma, která odpověď zkoncipovala, snad ani netuší, jak se má chovat k poslanci Parlamentu ČR. Každopádně vydavatelé těchto zajisté ctihodných novin zapomínají, že povinností a posláním médií je informovat, tedy i o tom, co mě nejde pod vousy. Bude-li se politická situace v naší zemi vyvíjet nastoupeným směrem, mohlo by se jim stát za pár let, že obdrží podobnou odpověď v obráceném gardu... nebo prostě nebudou mít koho informovat.

Tibor DÁVID

Výsledky voleb do krajských zastupitelstev 2008 a 2012

Počty hlasů (v tisících, zaokrouhleno), procento hlasů, mandáty.

	v ČR r. 2008			r. 2012			v Jm kraji r. 2008			r. 2012		
ČSSD	1045	35,85	280	622	23,58	205	132	34,84	26	94	27,01	23
KSČM	438	15,03	114	539	20,43	182	54	14,41	10	65	18,05	16
KDU-ČSL	194	6,05	56	262	9,87	58	90	23,89	18	59	17,03	14
ODS	687	23,57	180	324	12,28	102	60	15,88	11	32	9,21	7
TOP09+STAN										20	5,86	5

Další výsledky v Jihomoravském kraji:

Sdružení neustraníků - 3,98 % hlasů; Strana zelených - 3,68 %; Česká pirátská strana - 2,49 %; Strana práv občanů Zemanovci - 2,45 %; Nezávislí - 2,4 %; Moravané - 1,75 %; Strana svobodných občanů - 1,35 %; Suverenita-Blok Jany Bobošíkové - 0,82 %; Dělnická strana sociální spravedlnosti - 0,75 %; Volte Právý blok (Cibulka) - 0,57 %; Nezávislí demokraté - 0,49 %; Věci veřejné - 0,41 %; Konzervativní strana - 0,23 %; Strana soukromníků České republiky - 0,23 %; Koruna česká - 0,21 %; Národní socialisté-levice 21. století - 0,17 %; Folklor i Společnost - 0,16 %; Republikánská strana Čech, Moravy a Slezska - 0,07 %.

Do Zastupitelstva Jm kraje byli za KSČM zvoleni:

MUDr. Vojtěch Adam, 62 let, poslanec PČR, Ivančice

Mgr. Jaroslava Baštařová, 65 let, Zastávka

Ivana Bojdová, 60 let, Blansko

Ing. Pavel Březa, 70 let, Brno

Ing. Ladislav Býček, 68 let, Brno

MUDr. Božena Hofrová, 60 let, Vracov

Ing. arch. Zdeněk Koudelka, 56 let, Bučovice

Ing. Petr Krátký, 61 let, Znojmo

Leopold Levák, 64 let, Břeclav

JUDr. Jan Navrátil, 56 let, Hodonín

Stanislav Navrkal, 63 let, Blansko

Mgr. Ivo Pojezný, 51 let, Kyjov

RSDr. Ing. Jan Procházka, 66 let, Vyškov

JUDr. Helena Sýkorová, 57 let, Brno

Miloslava Zachová, 44 let, Vracovice

Ludmila Živná, 60 let, Hustopeče

Malé zamyšlení Aleše Růčky

JE PO VOLBÁCH - A CO DÁL?

S napětím jsme sledovali průběh voleb, a s hrdostí jsme přijali jejich výsledky. Celé předvolební období, vlastní výsledky voleb i příslušná poučení nyní kriticky projednají stranické orgány i jednotlivé základní organizace.

Nadchází podzim, blíží se konec roku a s ním čas bilancování. Letos nebudou na konci roku probíhat výroční ani hodnotící členské schůze. Přesto schůze, které proběhnou na konci letošního a na počátku příštího roku budou přece jen jiné než obvykle. Proběhne na nich hodnocení práce i jejich jednotlivých členů v letošním roce. A že je co hodnotit!

Nejvýznamnější událostmi, na jejichž průběhu a výsledcích se členové i organizace měly možnost podílet byl bezesporu 8. sjezd KSČM (včetně městské a krajské konference) a volby do krajského zastupitelstva i 1/3 senátu. Tyto události nám bezesporu umožnily zjistit jak je to s naší akceschopností.

Můžeme rovněž hodnotit prosazování volebního programu v zastupitelstvech města i jednotlivých městských částech i práci našich zastupitelů. Můžeme hodnotit aktivitu našich členů, jejich vystupování na veřejnosti, účinnost našich akcí pořádaných pro veřejnost, děti.

Můžeme bilancovat účinnost naší vnitrostranické práce - podíl na akcích městského výboru, členské schůze, při-

jímání nových členů, práce s mládeží, příspěvková morálka, dopisovatelská činnost, ... můžeme prostě zhodnotit, jak se nám podařilo naplnit plán práce přijatý na výroční členské schůzi (včetně rozpočtu).

Na nadcházejících členských schůzích bychom se měli zamyslet i nad otázkami tzv. církevních restitucí a dopady daňových reforem na státní rozpočet. K těmto tématům proběhnou v listopadu na MěV semináře.

Úkolem členských schůzí bude rovněž zamyslet se nad orientací své ZO v nadcházejícím roce, který začne historicky první přímou volbou prezidenta republiky.

V návaznosti na dosavadní průběh realizace sjezdových závěrů v podmínkách ZO budeme přijímat plány práce (i rozpočet na r. 2013. V plánu bychom měli zdůraznit, mimo jiné i náš podíl na přijímání nových členů a práci s nimi, i práci se starými a nemocnými členy, zapojení členů do jednotlivých forem stranického vzdělávání, práci se stranickým tiskem včetně dopisovatelské čin-

nosti, spolupráci se společenskými a levicově orientovanými hnutími. Vůbec je potřeba promyslet, jak se více prezentovat na veřejnosti.

Osobně při přípravě plánů na příští rok doporučuji všestranně posoudit všechny možné formy a metody mobilizace celé členské základny, neboť naši stranu čekají významné úkoly. Především je třeba počítat s tím, že se uskutěční parlamentní volby. Vzpomeňme na zděšení, které vyvolaly v řadách pravice naše výsledky v krajských volbách. Jenže i pravice se z nich poučí a lze očekávat, že hysterický a primitivní antikomunismus bude nahrazen promyšlenou, cílenou a dlouhodobou kampaní proti všemu, co jen trochu připomíná odklon od současné protilidové politiky vládnoucích stran. A my musíme mít argumenty a musíme je umět uplatnit.

A poznámka na závěr: Výsledky voleb mimo zmíněný antikomunismus nastartovaly i zvýšený zájem mladých lidí o vstup do strany. Ne každá naše organizace však s nimi umí pracovat, ne každá je schopna např. dvacetiletého studenta zaujmout a naučit ho stranické práci. I to je důvod k zamyšlení při přípravě členských schůzí.

Výsledky senátních voleb v obvodu 59 Brno-město

Eliška Wagnerová za Stranu zelených a Stanislava Slavíková ČSSD postoupily do 2. kola voleb a 19. - 20. října 2012 byla senátorkou zvolena E. Wagnerová.

V celostátním měřítku postoupilo do 2. kola senátních voleb 23 kandidátů ČSSD, 12 KSČM, 10 ODS, 3 KDU-ČSL, 2 TOP 09+STAN, 2 nezávislí a 1 za Stranu zelených. Ve 2. kole zvítězilo 13 kandidátů za ČSSD, 4 za ODS, 2 nezávislí, 1 TOP 09+STAN, 1 KDU-ČSL, 1 KSČM, 1 KDU-ČSL+Nezávislá volba, 1 KDU-ČSL+SZ+Piráti, 1 STAN+Občané pro České Budějovice, 1 Ostravak a 1 za Stranu zelených.

Složení Senátu je toto: ČSSD 46 (+5), ODS 15 (-10), KDU-ČSL 6 (+1), KSČM 2, TOP+STAN 4, Nezávislí 3, Ostravak 1, SPOZ 1, Severočeši 2, Zelení 1.

ČSSD bude mít v Senátu ústavní většinu 46+2 KSČM + 1 SPOZ. **Karel JANIŠ**

(vž)

Extrémismus

V atriu Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně otevřel výstavu snímků se společným názvem Extrémismus dlouholetý fotoreportér ČTK, mf Dnes a nyní Jihomoravského kraje Otto Ballon-Mierny. Lidské osudy spojené s tímto patogenním společenským jevem zachytil Otto v ČR i při svých zahraničních pobytech jako válečný zpravodaj.

kandidát	obvod č. 59		Bosonohy		Kohoutovice		Starý Lískovec		Nový Lískovec		Brno-střed	
	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %	abs.	v %
Eliška Wagnerová	7 396	26,89	208	29,00	1 061	68,83	685	18,62	829	27,07	4 613	28,84
Stanislava Slavíková	4 641	16,87	102	14,22	706	31,16	960	26,10	482	15,74	2 391	14,95
Daniel Rychnovský	4 018	14,61	127	17,71	657	15,62	523	14,22	436	14,23	2 275	14,22
Petr Kováč	2 342	8,51	43	5,99	346	8,22	227	6,17	284	9,27	1 442	9,01
Karel Rais	2 202	8,01	59	8,22	283	6,73	233	6,33	262	8,55	1 365	8,53
Richard Svoboda	2 116	7,69	62	8,64	221	5,25	242	6,58	217	7,08	1 374	8,59
Martin Říha	2 115	7,69	36	5,02	394	9,36	425	11,55	243	7,93	1 017	6,35
Rostislav Vyzula	1 677	6,10	41	5,71	275	6,53	255	6,93	176	5,74	930	5,81
Patrik Doležal	855	3,11	32	4,46	99	2,35	104	2,82	124	4,04	496	3,10
Viliam Záthurecký	145	0,53	7	0,97	16	0,38	23	0,62	9	0,29	90	0,56
počet voličů	27 507		717		4 058		3677		3062		15 993	

Koalice ČSSD a ODS chce zdražit poplatky za odpad

Zdražení poplatku za odpad je zase o krok blíž – doporučení zvýšit poplatků na 675 Kč schválila velká koalice ČSSD a ODS na radnici největší městské části Brno-střed. Opozice naopak navrhuje posílení recyklace a chce do plateb zapojit všechny, kteří odpad ve městě produkují. Takto lze získat do městské pokladny o třicet milionů korun víc i bez zdražování.

Zastupitelstva 29 městských částí se postupně vyjadřují k návrhu vedení města Brna zdražit od nového roku poplatky za komunální odpad z 500 korun na 675 korun na osobu. Plánované zdražení se dotkne pouze občanů města Brna, tedy výhradně těch, kteří mají v Brně trvalé bydliště. Nadále ale nebudou platit ti, kteří v Brně žijí, ale nemají zde nahlášenou trvalé bydliště. Přitom tito lidé také vyhazují odpad. Např. 85 000 vysokoškolských studentů a desetitisíce „přespolních“ středoškoláků v Brně obvykle od pondělka do pátku ubytovaných. KSČM považuje tento systém za špatně nastavený. Také proto, že od zprovoznění modernizované spalovny šetří město každoročně přes 40 milionů korun za likvidaci odpadu. Další úspory by přineslo větší třídění a prodej vytríděných druhotných surovin. Zatěžovat Brňany zvýšením poplatku nepovažuje za správné. (vž)

Nejdražší byty jsou v Brně

Nejdražší byty a tržní nájemné na jižní Moravě jsou v Brně.

Krajské město dohání výši cen za bydlení menší města v okolí – Kuřim, Šlapanice, Slavkov. Ve prospěch bydlení roste atraktivita Rosic i Boskovic. Vyplývá to ze srovnání nabídkových cen prodávaných a pronajímaných bytů, které udělal Institut regionálních informací. Nejnižší ceny jsou dlouhodobě na Hodonínsku. Vyšší ceny bydlení jsou ve Znojmě i Vyškově, naopak na Hrušovsku jsou velmi nízké kvůli nedostatku pracovních příležitostí pro tamní obyvatele, odlehlosti a špatnému dopravnímu spojení oblasti za prací do Brna.

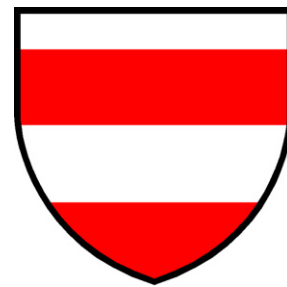
Předseda jihomoravské Krajské organizace Sdružení nájemníků (SON) **Pavel Březa** říká: »Rozhodující vliv na výši tržního nájemného mají soukromí majitelé, protože celá řada měst se bytového fondu, který získala od státu, zbavila. Město Brno, ani jeho městské části – s výjimkou MČ Brno-Bohunice – se obecního bytového fondu nezbavila a může tak plnit svou funkci poskytovatele nájemních bytů i jako významný vlastník, který bude od 1. ledna 2013 spoluurčovat tržní cenu na základě přijaté vlastní analýzy. Zastupitelstvo města Brna ale bude muset odolat náporu městských částí, aby mohly ve větší míře využívat prostředky z nájemného v rozpočtu na jiné účely, než do bydlení«. (vž)

Výsledky voleb v Jihomoravském kraji

Volební strana	Blansko okres okr. město	Brno okres	Břeclav okres okr. město	Hodonín okres okr. město	Vyškov okres okr. město	Znojmo okres okr. město	Brněnsko okres
ČSSD	29,78	26,10	26,69	24,74	31,45	29,18	25,96
	32,38	-	30,57	28,51	33,27	33,25	-
KSČM	20,10	13,96	20,34	19,60	22,97	26,86	18,83
	22,40	-	21,24	24,65	24,58	25,26	-
ODS	9,34	11,53	9,38	5,96	7,25	7,13	9,15
	15,81	-	9,79	6,13	8,04	9,70	-
KDU-ČSL	20,23	15,85	15,25	18,77	17,72	14,82	17,66
	12,06	-	11,42	10,68	15,54	10,07	-
TOP 09	3,91	8,00	5,55	2,04	3,04	3,17	8,52
	2,91	-	5,82	2,15	2,72	2,79	-
Ostatní	20,55	17,40	22,79	13,77	20,61	22,01	19,88
	17,35	-	21,16	19,34	18,57	21,72	-
Volební účast	42,16	37,47	33,41	36,28	38,19	35,31	40,79
	41,85	-	31,86	31,44	35,94	35,42	-

Pozn.: ČSSD, ODS, KDU-ČSL ve srovnání s volbami v roce 2008 ztratily, jediné KSČM posílila (**Brno +4,39 %**), TOP 09 jako nová politická strana v krajských volbách ztratila ve srovnání se sněmovními volbami v roce 2010. Ostatní malé strany se do zastupitelstva nedostaly, ale hlasovalo pro ně až dvakrát tolik voličů, co v roce 2008. Věci veřejné získaly v kraji 0,41 % hlasů, ve Znojmě 1,03 %.

Sestavil Karel JANIŠ

ICRC zahajuje činnost

Mezinárodní centrum klinického výzkumu (ICRC) - Evropské centrum excelence bylo 12. 10. otevřeno ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně. ICRC je jedno z nejmodernějších center pro kardiologii a neurologii v Evropě.

Z velké části je financováno z prostředků Evropské unie. První pacienti se do něj začnou stěhovat v závěru letošního roku. Poté budou zahájeny klinicko-výzkumné aktivity, které naváží na již dlouhodobě probíhající spolupráci mezinárodních týmů, které za sebou již mají řadu úspěchů. Špičkově vybavené laboratoře budou poskytovat unikátní podmínky pro měření EKG, EEG a dalších signálů; Hi-Tech laboratoř pro kardiovaskulární a mozkové intervence bude vybavena kombinací špičkových zobrazovacích technologií a technologií pro stereomagneticky navigované výkony atd.

Centrum se zaměří také na vývoj léčiv a nové technologie. Ty mají inovativním způsobem směřovat k nalézání a ověřování nových metod v prevenci, časně diagnostice a léčbě zejména kardiovaskulárních a neurologických onemocnění. Tato skupina chorob stojí až ze dvou třetin za příčinami úmrtí.

(did)

Zachraňuje životy nechtěných dětí

Životy novorozenať zachraňuje v ČR dosud 52 schránek na odkládání nechtěných dětí – babyboxů od výrobce v Němčičkách nad Oslavou.

Technicky překonaný kdysi druhý český babybox z 3. listopadu 2005 na zdi vedle vchodu do brněnské městské nemocnice Milosrdných bratří již dosloužil. Nedávno byl nahrazen novým typem za čtvrt milionu korun. Po obsazení klimatizované odkládací schránky dítětem ve zdi nemocnice rozevzučí čidla automaticky hned několik mobilních telefonů službu konajícího zdravotnického personálu. Do původního boxu v Polní ulici bylo za sedm let odloženo sedm novorozenců, devět a čtyři chlapci, které pak lékaři posunuli dál do života. Nejbližší babyboxy jsou v Břeclavi, Třebíči a chystá se nový ve Znojmě.

(vž)

NERESPEKTOVÁNÍ ZÁKONA O POHOTOVOSTI TRÁPÍ LÉKAŘE

Dopad nerespektování zákonem stanovených pravidel fungování Lékařské pohotovostní služby (od 17,00 do 7,00 hodin) do medicínských provozů řeší Fakultní nemocnice u sv. Anny (FNUSA) v Brně. Lékaři, kteří tam nahrazují pohotovostní službu, pak sotva stíhají své povinnosti péče o lidi v ohrožení života. Čtyřistatisícové Brno s 85 000 vysokoškolskými studenty by si zasloužilo od zřizovatele služby lepší informovanost veřejnosti o Lékařské pohotovostní službě.

Přesto, že tato nemocnice nevykonává lékařskou pohotovost, stále více lidí chodí do FN u sv. Anny večer, v noci,

o víkendech a svátcích s požadavkem na pohotovostní ošetření. Návštěvníci často ani nevědí, že lékařská pohotovost ve městě je pouze v Úrazové nemocnici. »Vedení FNUSA chce na všechny čtyři vstupy do areálu vyvěsit zřetelné informační tabule kde je v Brně Lékařská pohotovostní služba, na kterou se mají zájemci obracet. Tři vstupy nemocnice v pracovní době pohotovostní služby uzavře. Zcela otevřený pro každého bude pouze vstup z Mendlova náměstí. Každý příchozí však nebude mít uzavřenou cestu k lékaři, který zhodnotí jeho zdravotní stav,« zdůraznil ředitel FNUSA Petr Koška. Uvedl dále, že např. dva

lékaři, kteří slouží v noci na II. interní klinice FNUSA na super specializovaných pracovištích se 115 lůžky, musejí zvládat vedle akutních zásahů u hospitalizovaných pacientů navíc mimo své regulérní povinnosti požadavky příchozích občanů mnohdy i s banalitami, které má řešit pohotovostní služba, nebo mohou počkat až na ráno pro obvodního lékaře. Nárůst počtu žadatelů o pohotovostní ošetření je už neúnosný, fyzicky i ekonomicky nezvladatelný. Přitom příchozí si stěžují, že na noční ošetření museli dlouho čekat, nebo že lékař byl odvolán k akutnímu případu.

(vž)

Nezaměstnanost roste a lidé se prý mají nejlépe?

Podle prohlášení prezidenta republiky i premiéra koaliční vlády Čech se dnes mají nejlépe, jak se kdy vůbec mohli mít. To bez ohledu na rostoucí nezaměstnanost a přibývajících bezdomovce. Ti už asi nejsou Češi.

Míra nezaměstnanosti jen v Jihomoravském kraji vzrostla v září o desetinu na 9,4 procenta. Přes 60 000 Jihomoravanů, přes všechnu snahu dělat, se nemůže žít vlastní prací. Na pracovním trhu pro ně zaměstnání prostě není, a většina z nich nejsou flákači. Kapitáni hospodářství a kormidelníci ekonomiky místa prostě nevytvořili.

V září přibyla na jihu Moravy další tisícovka lidí bez místa a stovky dalších bez střechy nad hlavou v očekávání nadcházející zimy. V září ubýly v zásobníku jihomoravských úřadů práce dvě stovky volných pracovních míst, takže dnes jich nabízejí již jen přes tři tisíce (pro více než 60 000 lidí v kraji bez místa). Jedno často přesně definované vysoce kvalifikované nabízené pracovní místo nebo naopak nevalně placené nabízené pracovní místo připadá v kraji na 19 nezaměstnaných. O mnoho horší je tento stav např. v pohraničním okrese Hodonín, který trpí mnoho let nezaměstnaností nejvíce. I nejvyšší politici jej křižovali s předvolebními předsevzetími typu „nikdo vám nemůže dát tolik, kolik vám mohu slíbit, volte mě!“

(vž)

Fungování veletrhů jednání o změně vlastníků neovlivňuje

Na fungování společnosti Veletrhy Brno nemají jednání o změně vlastnické struktury žádný vliv. Firma má naplánovaný veletržní kalendář do roku 2015, je plně likvidní a své závazky splácí včas a bez prodlení. Finanční stabilita firmy byla potvrzena nezávislým auditorem, společností KPMG. V minulém roce byla společnost v černých číslech, stejně tak v letošním roce je naplánováno ziskové hospodaření a existuje reálný předpoklad na pokračování ziskového hospodaření, díky kvalitnímu portfoliu stabilních veletržních akcí a nově vznikajících veletržních titulů, i v dalších letech. Uvedl to generální ředitel a. s. Veletrhy Brno Jiří Kuliš k informaci, že majoritní vlastníci brněnských veletrhů, německá společnost Messe Düsseldorf prodá svých 61 procent akcií brněnského výstaviště, včetně půlmiliardového úvěru pro výstaviště i s úroky. Vše za půldruhé miliardy Kč.

(vž)

PRVNÍ TŘI DNY NEMOCENSKÉ BEZ PENĚZ, POSVĚCENÉ ÚSTAVNÍM SOUDEM, JSOU INSPIRUJÍCÍ PRO DALŠÍ REFORMNÍ KROKY. TŘI DNY BEZ DŮCHODU BY MOHLI MÍT I DŮCHODCI, DĚLNÍCI BY MOHLI PRACOVAT TŘI DNY ZADARMO A ŽENY NA MATEŘSKÉ BEZ VÝPLATY MATEŘSKÉ!

Brněnská spalovna je po rekonstrukci

Výsledkem téměř čtyřleté rekonstrukce a modernizace je zařízení na energetické využívání odpadu. Odpad po zapálení hoří sám bez dalšího paliva. Spalování je regulováno pouze příívodem vzduchu. Uvolněné teplo vyrábí páru, která přichází do centrálního zásobování teplem v Brně. Součástí modernizace spalovny byla instalace výkonné parní turbíny, dodávající elektrickou energii do rozvodné elektrické sítě. Obyvatele Brna, pokud jsou zapojeni na dálkové vytápění, částečně hřeje i teplo z odpadu. Využitím energie z odpadu se ušetřilo 45 tis. tun černého koksovatebného uhlí, které by bylo naloženo na 1 830 vagónech v nákladním vlaku o délce 23 km. V r. 2011 spalovna energeticky využila přes 235 tis. tun odpadu, ze kterého vyrobila a dodala 894 tis. GJ tepelné energie do tepelné sítě a do el. soustavy dodala 53 500 MWh el. energie. Jde o roční spotřebu 14 000 domácností.

Výstupním produktem po spálení odpadu je škvára, z níž bylo v r. 2011 vytříděno téměř 3 900 tun železa a 300 tun neželezných kovů. Součástí rekonstrukce byla výstavba dotřídovací linky přetříděného komunálního a obalového odpadu. Jde o dotřídování recyklovatelných odpadů – skla, PET lahví a papíru. Na lince končí obsah všech žlutých a drátěných kontejnerů, které slouží k oddělenému sběru PET lahví, nápojových kartonů a hliníkových plechovek od nápojů i tříděný papír z modrých kontejnerů. Pod rukama pracovníků linky prošlo v r. 2011 4,7 tis. tun tříděného odpadu.

Rekonstrukce a modernizace spalovny probíhala podle projektu Odpadové hospodářství Brno. Šlo o investici ve výši 94,2 mil. eur, na kterou přispěly evropský program ISPA, město Brno, Státní fond životního prostředí a společnost SAKO Brno a. s.

Z mimořádné přílohy Mladé fronty Dnes v Brně a na jižní Moravě 29. března 2012 vybral Karel Janiš.

SEKULARIZACE SVĚTA A CÍRKEVNÍ RESTITUCE

Církev, které měly v minulosti nad lidmi obrovskou, často doslova neomezenou moc, nesou zodpovědnost za to, jaký byl svět, ve kterém působily. Nesou zodpovědnost za to, že vedle nádhery kostelů se krčily, a mnohde se i dnes krčí chatrče bosých a hladových. Církev římsko-katolická by měla přijmout také svoji spoluzodpovědnost, že ani tam, v těch státech, kde je její vliv ještě dnes velký, nedokázala odstranit nedůstojné životní podmínky lidí – tj. altruismus a pomoc bližnímu. Protože nedokázala odstranit ze světa bídu a chudobu, lidé ve své touze po lepším životním údělu, i v souvislosti s vývojem světa a vzdělanosti, se začali od ofici-

Klášter Kladruby u Stříbra.

Anna ŠTOFANOVÁ

V Evropě se proces sekularizace zrychluje po II. světové válce ve všech zemích. Církev římsko-katolická se i vlivem svého působení a jednání v jejím průběhu dostala do krize „důvěry“. Světový katolicismus hledal cestu k obnovení ztraceného vlivu na dění ve světě. Je dobře známo, jak mnoho katolických duchovních a teologů vkládalo obrovské naděje do II. vatikánského koncilu (1962-65) přiblížit církev současnému světu. Nepodařilo se. Koncil neodstoupil od základních dogmat, jako je zákaz předmanželského sexu, nerozlučitelnost manželství, zákaz potratů, antikoncepce, umělého oplodnění ani zrušení celibátu. Nejvyšší církevní klérus tak dal najevo, že jim nejde o pochopení vývoje světa a problémů lidí. Je nelidské, když klerikálové se odvolávají na to, že potrat nemohou ospravedlnit ani potíže zdravotní, finanční nebo sociální a vyhrožují věřícím vyloučením

z církve. Věřící se však stále méně na to ohlížejí. Zákaz a hrozby svých neústupných duchovních se mívají účinkem, když jde o reálné zájmy lidí. Drží se stále více zákonů státních než církevních.

Už 10 let po koncilu musí toto konstatovat i církev sama ve svých zprávách a dokumentech. Např. v La Documentation catholique z r. 1976 se konstatuje, že v době koncilu chodilo ve Francii v neděli do kostela 35 % obyvatel, v roce 1975 pouze 14 %. Počet kněží rychle klesal. Ve Španělsku z 98 % pokřtěných chodilo do kostela pouze 35 %, ve velkých městech pouze 10 %. Všude chybí kněžský dorost, tisíce katolických farností nemají svého pastýře. Stejný vývoj probíhal i v baště katolicismu v Itálii, ale i v Portugalsku a jinde. V sousedním Rakousku odešlo v roce 1964 z duchovních hodností na 400 osob, v roce 1970 už 1600. Stále klesá návštěvnost kostelů. Proces sekularizace je v současné době chápán tedy jako proces omezování vlivu církve na život jednotlivce, společnosti a státu. A s tím se církev římsko-katolická nechce smířit. Přisuzuje si jakési absolutní právo na to být „obhájcem každého člověka“, právo na výklad

lidských práv a svobod, odvolává se na absolutní platnost jakýchsi nadpřirozených mravních principů, chce být arbitrem nad státními systémy a státy celého světa. Vatikan se nikdy nevzdal touhy stát se světovou silou ovlivňující mysl lidí. K tomu ovšem potřebuje spojence a tím je kapitalismus. Kapitalismus bere lidem důvěru v zítřek, církev jim ho posouvá po smrti. Proto není náhodou, že v době, kdy lidem dochází trpělivost se současnou vládou pravice, hledá pravice sílu, která jí pomůže usměrnit a ovlivnit nespokojené občany.

V tzv. restitucích jde o oboustranně výhodný obchod. Právo zde nehraje žádnou roli. Ani jedna ze stran nechce a nepřijme žádný pádný argument proti restitucím, protože cíl je jiný. Pravice pod různými záminkami a líbivými argumenty působícími na občany bude církvi ráda umožňovat zasahování do všech státních a veřejných činností (jsme toho svědky už dnes), vzdá se ráda části veřejného školství, zdravotnictví a sociálních služeb ve prospěch církevního s argumentací, jak je to prospěšné pro celou občanskou společnost. A jak už sdělil v televizi ministr financí, bude nám jedno jestli budeme umírat v církevním hospici, nebo ve státním zařízení. Církev bude chytat dušičky v úzkých.

V církevních restitucích jde o pravici promyšlený akt. Vládě pravice u nás zvoní umíráček, proto spěchá s obdarováním církví, děj se co děj. Nebere v úvahu odpor 80% občanů. V církvi římsko-katolické do budoucna bude mít spojence se kterým ho spojuje touha po hromadění soukromého majetku. Bude mít spojence k ovládnutí myšlení lidí a k ovládnutí jejich nespokojenosti. Pravice i církev římsko-katolická ví, že žádná levicová vláda nebude moci tento akt daru jednoduše zvrátit. Proto je třeba, aby všichni, kteří s tím nesouhlasí se postavili na odpor. Pokud restituce projdou, lidé by měli dát jasně najevo, že odmítají zasahování církvi do veřejných a státních činností. Jsme dnes sice vzdělanější a mnoho lidí si myslí, že žádná nová rekatolizace nehrozí, ale nemusí to platit pro naše potomky. Církev jsou tu od toho, aby zajišťovaly duchovní oporu věřícím, ne od toho, aby se sekularizovanému státu udělaly zase církevní státní. Obávám se, že Česká republika se má stát laboratoř, jak ze státu ateistů a nevěřících lze udělat opět stát poslušných věřících, kteří přijímají svůj životní úděl pokorně, jsou skromní a nepřemýšlejí o tom proč jsou lidé chudí a bohatí. Komu to má sloužit?

Jsem názoru, že to má sloužit jak církvím, tak především současné pravici, která dovedla národ tam, kde dnes je, a bojí se, že si to dlouho lidé líbit nenechají.

ZAJÍMAVÉ NÁVRATY K T. G. MASARYKOVI

Podle Lídy Rakušanové v Deníku 15. září 2012 by T. G. Masaryk nevycházel z údivu, kdyby viděl, kdo všechno se tady za 75 let po jeho smrti zapřísahával jeho odkazem a kdyby mohl sledovat, jak jsme s jeho vysněným svobodným a demokratickým Československem naložili. Po osmi letech nejbližší spolupracovník odevzdal nejnáchodnější část Stalinovi. Na konci 20. století jsme neměli ani T. G. Masaryka, ani Štefánika, jen Klause a Mečiaru, dva kohouty, co nutně museli mít svůj vlastní dvoreček. S heslem „Nebát se a nekrást“ to dopadlo ještě hůř než s tím Československem, štěstí, že to nevidí. V závěru

Karel JANIŠ

autorka Sobotníku uvádí, že ze snu T. G. Masaryka, jemuž obětoval léta života ve věku, kdy člověk ví, jak každý rok je vzácný, nám tady zbyl nakonec jen on sám jako symbol naděje a nikoliv jako vyprázdňený symbol – v tom nám má držet palce.

Podle zprávy v Mladé frontě Dnes T. G. Masaryk ožije ve dvou filmech. Film Rituál bude věnován známému případu Hilsner, druhý bude věnován životnímu příběhu rodačky z newyorského Brooklynu Charlotty Garrigue-Masarykové. Oba týmy píší scénáře a nesdělují, kdo by měl roli TGM hrát.

V obsáhlé stati v Salonu práva 27. září 2012 pod názvem Masarykovo dvacáté století uvádí sociolog a filozof Václav Bělohradská, že každý stát musí patřit do nějakého příběhu, mít svou čitelnost a musí o ni pečovat. Z krizí 20. století se zrodily SSSR, ČSR nebo Izrael a v různých fázích bylo Československo „čteno“ uvnitř tří velkých politických příběhů, z nichž každý měl dvě verze – jednu přívětivou a druhou nevlídnou. Za prvé bylo Československo čteno jako oběť Mnichova, demokratický stát, který byl zbaběle a krátkozrace obětován uchováním míru. Nevraživá verze krouží kolem otázky Proč ten stát nakonec nikdo nechtěl hájit? Masaryk podle autora přečtení význam nového státního útvaru pro cíle spojenců a osudově podcenil geopolitické překážky existence československého státu ve střední Evropě. Ve druhém příběhu je hlavní zápletkou Pražské jaro 1968 jako pokus o demokratizaci socialismu, ale také že neřešilo žádnou velkou otázku dnešního lidstva, byl to jen pokus o dílčí uvolnění v rámci daných možností. Ve třetím příběhu jde o zájem o kulturu střední Evropy, který vybuchl v 2. polovině 70. let na podkladě solidarity mezi národy patřícími ke stejné civilizaci i v nevlídné verzi, že vznik Československa je revolučním bludem.

V závěru stati V. Bělohradský uvádí, že Masarykovo dílo zůstává před branami 20. století a klíč k jejich odemknutí v něm nenajdeme. Existují prý 4 důvody, proč tomu tak je. Za prvé, Masaryk tušil, že válku nelze pochopit jen z cílů

Letošní pietní akt u pomníku T. G. Masaryka.

Foto © Tibor Dávid

(Dokončení na následující straně)

VZNIK ČSR A CO ZBYLO Z IDEÁLŮ T. G. MASARYKA

Na toto téma vystoupil v úvodu diskusního čtvrtku 18. října 2012 poslanec Sněmovny Parlamentu ČR soudruh Miroslav Grebeníček. Život a působení našeho prvního prezidenta zařadil do řady významných osobností našeho národa od M. J. Husa, Jana Ámose Komenského, Františka Palackého, jehož pojetí našich dějin bylo v souladu s jeho vlastním hodnocením minulosti. Poslední československý a první český prezident Václav Havel tvrdil, že navazuje na dílo T. G. Masaryka. Ale skutečnost je jiná. Základním heslem polistopadového pravicového režimu se stala výzva Zpět do Evropy! Režim se rozešel s T.G.Masarykem, vadí katolíkům, liberálům, extrémním nacionalistům. Na tapetě je první pozemková reforma z roku 1919, vystupování T.G.Masaryka proti klerikalismu, proti spojení oltáře s habsburským trůnem. Církev by měla být příkladem lásky. Katolická církev byla proti TGM za jeho života, za 2. republiky, dodnes. V prvních letech první republiky byly poměry neurovanané, hrozil hlad, lidé se bránili. Autorita prezidenta měla zabránit rozvoji revolučního hnutí. Pravicoví politici s ním tajně konzultovali postup státní moci proti pro-

sincové generální stávce. Revoluční hnutí se tehdy pod vlivem událostí v Rusku šířilo i v zemích vítězných mocností. T. G. Masaryk si ze dvou tehdejších největších osobností vybral amerického prezidenta Wilsona (nikoliv V. I. Lenina). Oceňoval jeho podporu odboje malých národů proti monarchii, radil mu, aby uznal sovětské Rusko. Ale americký lid se k Wilsonovi obrátil zády a USA nevstoupily do Společnosti národů.

Po listopadu 1989 došlo k odsouzení všeho předlistopadového a k zřetelné personifikaci minulosti. Chyběla vůle zachovat Masarykovo dílo – Československo. Rozhodla honba za mocí, vlastní kariéry rozbíječů společného státu.

V následné diskusi objasnili potíže, které dnes existují při snaze provést objektivní hodnocení let 1948-1989 – lépe se píše o dobách, jejichž pamětníci již nežijí. Tématice DČ se mají věnovat Haló noviny ve stati M. Grebeníčka.

Účast na diskusním čtvrtku 22. listopadu 2012 přislíbil stranický funkcionář na krajské i celostátní úrovni soudruh Vladimír Herman.

Karel JANIŠ

ZAJÍMAVÉ NÁVRATY K T. G. MASARYKOVI

vítězů, ale své tušení nedomyslel a cíle Západu si účelově idealizoval jako světovou revoluci. Válka jí ale být nemohla, nepřinesla žádné obnovení vztahu člověka k tomu, co je jiné než velké cíle. Za druhé, neporozuměl středoevropské kultuře, jejíž protagonisté ohlašovali nástup tyranských systémů. Za třetí, Masarykova filozofie náboženství chce vystavět hráz sekularizaci z humanismu vzájemné lásky věčných duší. V. Bělohradský volá: Naopak, je třeba říci věčnosti ne! a sekularizaci přijmout do všech důsledků, vydržet v koutě času, do něhož nás situuje naše smrtelná existence a odmítnout spásonosný krok do

víry v pravý svět, který nám nabízí náboženství. Za čtvrté, Masaryk dospěl k přesvědčení o pravdě spojenecké kauzy studiem literatury, které rozuměl jen jako nástroji výchovných cílů. Ale umění podle V. Bělohradského žádným cílům neslouží – ani výchovným, všechny je stejně podkopává.

Nesporně zajímavá stať Václava Bělohradského nebere v úvahu situaci, v níž Československo vzniklo a po téměř 20 let do Mnichova existovalo. Bylo to v době zápasu mezi sovětským Ruskem (od prosince 1922 Sovětským svazem) a kapitalistickými zeměmi. Vhod přišel vznik a rozvoj nacistického Německa jako možného

nástroje k omezení vlivu Sovětského svazu až po pokus o jeho zničení. Pouze slovy protestovaly proti porušování zákazů o vyzbrojování Německa, vpádu do Porýní, začlenění Rakouska. Proto Mnichov 1938, proto bylo Polsko ponecháno svému osudu. I když po 22. červnu došlo kvytvoření široké protihitlerovské koalice, druhou frontu v západní Evropě otevřely až 6. června 1944, aby SSSR byl co nejlíc oslaben do mírových časů po válce. T. G. Masaryk věřil státníkům Západu a nedožil se již jejich počínání vedoucího k Mnichovu 1938. Berme v úvahu mezinárodní souvislosti při posuzování Masarykova díla.

ČESKOSLOVENSKO SKONČILO 31. PROSINCE 1992 VE 24,⁰⁰ HODIN – I.

Po listopadu 1989 došlo k zásadním změnám v politickém i hospodářském životě naší společnosti. Brzy se ukázvalo, že vážným problémem budou vztahy mezi slovenskou a českou částí naší federace. Z názvu státu bylo brzo vypuštěno slovo „socialistická“. 29. března 1990 rozhodlo Federální shromáždění (FS) o novém názvu státu: Československá federativní republika. Ale již 20. dubna byl tento název z podnětu slovenských politiků změněn na Česká a Slovenská federativní republika. 11. dubna došlo na společném jednání české a slovenské vlády ke shodě, že svébytnost a integrita obou republik je základem soužití obou republik. Nehovořilo se o tom, jak daleko může svébytnost jít, aby zůstal zachován společný stát. Ve volbách 8. – 9. června 1990 získalo Občanské fórum 118 a Veřejnost proti násilí 58 poslaneckých míst z celkového počtu 300.

Ve dnech 8. – 9. srpna 1990 jednali ministři federální a obou národních vlád o kompetencích, pravomocích a právech těchto vlád. Začal nekonečný seriál 28 jednání federální vlády v čele s Mariánem Čalfou, české vlády v čele s Petrem Pithartem a slovenské v čele s Vladimírem Mečiarom o postavení Slovenska v Československu. Výsledkem byl návrh ústavního zákona o kompetencích schválený ve FS 12. prosince 1990. Této problematice se též věnovala předsednictva obou národních rad (v čele byli Dagmar Burešová a František Mikloško), která cestovala po našich hradech a zámcích. Pro národní vlády požadovali slovenští politici co nejvíc pravomocí na úkor centrální moci.

14. března 1991 bylo na demonstraci slyšet hesla Dost bylo Havla! a Chceme si vládnout sami! Rozvášněný dav napadl doprovod prezidenta Havla na náměstí SNP. Požadavek samostatného Slovenska

se objevil znovu v Bratislavě 28. října 1991. 20. září 1991 vydali Pavel Tigrid, Jiří Suchý, Václav Malý, Marta Kubišová a další tzv. Výzvu občanům k zachování společného státu s výzvou, aby zákonodárci prosadili uspořádání referenda. Do týdne bylo získáno 140 tisíc podpisů a k 1. listopadu již 1 milion.

6. listopadu 1991 schválilo FS prováděcí zákon k referendu, ale 13. listopadu nedošlo ke shodě na znění 7 možných otázek. 9. listopadu Petr Pithart v televizním projevu přednesl návrh na tzv. dvojdomek, což vyvolalo nesouhlasné postoje. 17. listopadu přednesl prezident Václav Havel sedm zákonodárných iniciativ, a to novely zákona o referendu a o čs. federaci (ústavu schválit po schválení v obou národních radách), návrh zákona o rozpuštění FS, o přímé účasti republik při federálním rozhodování a o tzv. většinovém volebním zákonu. Na zasedáních FS 21., 28. ledna a 3. března 1992 však nebyly schváleny.

Slovenští představitelé požadovali uzavření právně závazné smlouvy jako základ vztahů mezi oběma republikami před přijetím federální ústavy. Čeští představitelé se obávali, že další existence Československa by byla zpochybněna, poněvadž podle smlouvy by vznikly subjekty mezinárodního práva, které by mohly samostatně jednat s jinými státy. 3. února 1992 byl při jednáních v Milovech přijat kompromisní návrh smlouvy mezi oběma národními radami. Ale předsednictvo slovenské ho 12. února 1992 neschválilo. Čeští politici dospěli k závěru, že další jednání se slovenskou reprezentací nemá smysl. Řešení problémů bylo na pořadu dne po červnových volbách 1992.

Do diskusí o státoprávním uspořádání společnosti se zapojilo i Hnutí za samosprávnou demokracii – Společnost pro Moravu a Slezsko (HSD-SMS). Bylo zalo-

ženo 1. dubna 1990 a usilovalo o samosprávné vedení Moravy a Slezska v rámci federace, o obnovu zemského zřízení a uznání Moravy jako národa s vlastní právní subjektivitou, posílení obecní a územní samosprávy. Ve volbách v červnu 1990 získalo HSD-SMS 9 mandátů ve Sněmovně lidu FS (6 %) a 7 mandátů ve

Pomník E. Beneše před PF MU.

Foto © Tibor Dávid

Sněmovně národů (4,67 %). Na podzim 1991 spory ve vedení HSD-SMS vyústily v rozdělení poslaneckého klubu na umírněnější a radikálnější část. Požadavky HSD-SMS nebyly naplněny a objevují se obvykle v požadavcích zařadit moravskou národnost do formulářů pro sčítání lidu. V září 1990 byla registrována Moravská národní strana (MNS), která má obdobný program jako HSD-SMS, ale je radikálnější při prosazování svých požadavků. Při sčítání lidu v roce 1991 se k moravské národnosti přihlásilo milion a čtyři sta tisíc lidí. **Karel JANIŠ**

PROHIBICE. – Ivan Hoffman v článku tak zvaném v Deníku 17. září 2012 uvedl, že zákaz prodeje tvrdého alkoholu je od vlády správný krok ... Lamentovat nad rakvemi o tom, že stát nevydělává na dani z alkoholu a obchodníkům s jejich nemravnými maržemi že klesl zisk, je cynismus nejhrubšího zrna (*přesně tak se chovala média, od reportáží z nemocnic přešla k záběrům prázdných regálů v supermarketech a k milionovým ztrátám státu, obchodníků, výrobců*) ... Regulovat neboli kontrolovat a omezovat podnikání s drogou je služba, kterou si u státu daňový poplatník platí ... dosud se neřeší, jak stát, který selhal při kontrole trhu, odškodní poškozené a pozůstalé po obětech (*ministr financí pouze počítá s návratem spotřební daně těm, kteří pod dozorem celníků zlikvidují neproověřený alkohol, lidé našeho křesťana nezajímají – neměls pít, občane!!*). SELHALY KONTROLY. – Čtenář v Lidových novinách 17. září 2012 vzpomínal, jak již brzy počátkem 90. let minulého století náš přední ekonom prof. Václav Klaus upozorňoval na nadbytečný počet nejrůznějších kontrolních institucí a ústavů, které je třeba v rámci úsporných opatření redukovat nebo rovnou zrušit, ať se jedná o hygienické, obchodní a jiné inspekce atd., že jde o pozůstatek socialisticko-komunistické byrokracie a státního dirigismu, o složky zcela zbytečné a že problémy jakéhokoliv druhu v budoucnu jednoznačně vyřeší trh (*to je dodnes obvyklý argument ekonomů světoznámého jména dosud na Hradčanech sídlícího*). A čtenář dodal, že nyní trh s alkoholem skutečně nározně svou funkci prokázal bohužel prostřednictvím nemocnic, patologů a drasticky i pohřebních ústavů (*čtenář vynikajícím způsobem charakterizoval důsledky vlády TRHU BEZ PŘÍVLASTKU. Rozhovor na toto téma s panem prezidentem by nebyl marný!!*). VYŠETŘOVÁNÍ SKONČILO, ZAPOMĚŇTE? Tak se zeptal v Právu 26. září 2012 politolog Lukáš Jelínek. Část vládních úředníků uvažuje, že dopadením míchačů metanolu vše skončilo. Ale pro vládu neskončilo, zadržením několika lumpů naopak začíná. Nyní se ukáže, jak se vláda z celé kauzy poučila a jaké kroky učiní do budoucna. Veřejnost by se neměla nechat uchláchnout. Vždyť mnozí neoliberálové se stačili bleskově otrepat a zas vytrubují, že ani přes 20 mrtvých (k 17. 9. 2012) jim nestojí za intenzivnější regulaci, osekávání svobody a zpřísnění podnikatelského prostředí (*Jeho veličenstvo TRH jde kupředu bez ohledu na ztráty lidských*

životů – na prvním místě jsou ZISKY, PENÍŽE!!).

MÁME NEJHORŠÍ VLÁDU OD ROKU 1950. – Řekl šéf odborových svazů Jaroslav Zavadil 21. září 2012. Premiér Petr Nečas řekl, že srovnává nás s vládou, která připravila o život Miladu Horákovou, je nehoráznost. Jaroslav Zavadil reagoval, že to byla nadsázka, nemyslel to na režim, ale na vládu, asi by to řekl jinak. Šéfredaktor Mladé fronty Dnes 22. září 2012 napsal, že přirovnání Nečasovy vlády k 50. letům je nejen nejapné, ale doslova pitomé. Ale připustil, že tahle vláda není žádný zázrak, nejprve se rok a půl potácela od koaliční krize ke koaliční krizi ve víru bláznivých Věcí veřejných, teď z a s e

STRÍPKY O DNEŠKU

marně dopočítává poslance po poslanci, aby mohla schválit reformní kompromisy ... Vláda, která vnáší do země více zmatků než jistoty, se rozhodně za dobrou považovat nemůže. Pohled na některé její členy pak vyvolává bezděčný úsměv nebo i soucit v některých případech – u nejmenované paní ministryně (*zřejmě jde o rezort kultury .. „všeznalou a neschopnou“*). A deník též připomněl 250 popravených politických vězňů a likvidaci úspor občanů měnovou reformou, vypínání elektrického proudu v domácnostech, nedostatek zboží, zejména masa, toaletního papíru, vyhazování lidí z práce v rámci čistek po roce 1968.

SOBOTNÍK LÍDY RAKUŠANOVÉ. V Deníku 22. září 2012 oslovila pana ministra Kalouska v tom smyslu, že na to, že vy použít z úst jednu nehoráznost za druhou, jsou tady lidé zvyklí, že jeho výroky rozebírají i psychiatři ... že mnohým jeho prostořekost vyhovuje, a to i tehdy, když na konferenci TOP 09 20. září 2012 odůvodňoval úsporná opatření koncem „zlatých časů“, které „jsme prožrali a proflákali“. Ale to už se mu povedlo naštvát skoro každého. Podle jejího odhadu za uplynulých 20 let tady „prožral a proflákal“ maximálně každý desátý a pan Kalousek byl zcela určitě jeden z nich ve všech vládních funkcích, které za tu dobu vystřídal a ví nejlíp, o čem mluví. A kdyby bylo nejhůř, doporučila L. Rakušanová panu Kalouskovi odvolat se na Ústavu, v níž stojí, že všechnu moc má lid a vykonává ji prostřednictvím svých volených zástupců – takže si může říct, že celou tu dobu se poctivě flákal a přežíral za nás a že to dalo fušku (*bývalá redaktorka Svobodné Evropy mu to výstižně*

spočítala za všechny, kteří se neflákali a nepřežrali, ale poctivě pracovali, pokud práci měli).

PREMIÉR PŘI ZAHÁJENÍ VELETRHU V BRNĚ. – Řekl, že musíme zabránit některým módním politickým projevům, které mají dopad do našeho exportu. Umělé a falešné adorování ruské skupiny Pussy Riot jako vrchol nevkusu a co není něco, co symbolizuje svobodu a demokracii, druhým případem je moderní politická móda dalajlamismu. Karel Černínský tyto výroky považuje za hrozivý úlet a pokud prý má vláda pokračovat v takovém stylu, má z jejího dalšího vývoje a osudu velké obavy (*on už před časem vyslovil sympatie zasvětitelkám pravoslavného chrámu a na stejnou notu zapěli i další „pravdoláskaři“*).

OPĚT PŘESTŘELKA MEZI NEJVYŠŠÍMI. – Když prezident republiky vetoval důchodovou reformu, premiér uvedl, že prezidentovy argumenty slýchá od socialistů a komunistů. Prezident řekl, že premiér jeho veto zlehčuje, že jeho názor na tu reformu nebyl bleskem z čistého nebe, že úvaha o tom, jestli jsou toto názory podobné jiným, je falešná ... změna penzijního systému ovlivní 10 milionů lidí v následujících desátkách let a musí být nalezen konsensus v odborné sféře, v politické rovině i ve veřejnosti, a tento konsensus tady není, a to je hlavním důvodem jeho veta. Podotkl též, že je v politice nešťastné, že kdo je na druhé straně politicky, je zásadní nepřítel a nemyslí, že v takto rozpolceném parlamentě je možné prosadit změnu penzijního systému přehlasováním opozice (*po několik let mu tento způsob zacházení s opozicí nevalil, nyní, kdy je trnem v oku vládní koalice, spouští novinářů a publicistů, ohrazuje se a zvedá prst*). ROMAN JOCH SE „VYZNAMENAL“. K napadení prezidenta republiky v Chrástavě napsal, že Václav Havel by v podobném případě věc zlehčoval a obrátil ve vtip, protože to byl muž a nikoli ufnukaná kremlofilní bába. Premiér ho okamžitě jako svého poradce vyhodil. Jan Rejžek v Lidových novinách dne 4. října 2012 napsal, že Joch má u něho za termín ufnukaná bába láhev čehokoliv dobrého s kollem a premiér, který Jocha vyhodil, kandidaturu na Sraba roku. V pořadu Hyde Park 3. října 2012 Roman Joch občas blekotal a váhal s odpovědí, na dotaz, kdy Izrael bude odsouzen za genocidu Palestinců a jak církev přišla k majetku, o který usiluje, odpovídal, že jsou to komunistické otázky a neodpověděl. Skončil minus 67 % posluchačů. V deníku 6. října 2012 se ho zastala Lída Rakušanová! **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezona v listopadu a prosinci

Janáčkovovo divadlo premiéruje (16. XI.) Janáčkův Osud. Operu Osud Janáček psal po ukončení práce na Její pastorkyni a ztrátě dcery Olgy, jež zemřela na tyfus. Sáhl po veršovaném libretu spolužačky své dcery Fedory Bartošové. Děj osudové lásky odehrávající se v Luhačovicích, Janáček mladé libretistce upřesňoval během komponování. Autorka, pocházející z vlastenecké intelektuální rodiny, absolventka české střední školy Vesny a brněnského učitelského ústavu, je nedoceněná moravská literátka začátku 20. století. Janáčkovu hudbu svým bohatstvím si nezadá se skladatelovými nejznámějšími díly. Přesto zazněl Osud poprvé v rozhlasové premiéře v roce 1934 a první jevištní provedení až v roce 1958.

Mahenovo divadlo reprizuje (6. XII.) po zářijové premiéře Shakespearova Romea a Julii. Byla premiérována v roce 1595, jako první velká tragédie začínajícího dramatika a jeho nejúspěšnější hra. Při psaní příběhu vycházel z básně anglického básníka Arthura Brookea a také s všeobecně známé látky o dvou milencích, která byla zpracována již ve starém Řecku.

Městské divadlo na Činoherní scéně premiéruje (15. XII.) komedii Josepha O. Kesselringa Staré tety a Arsenik. Komedii uvedl do Čech Jan Werich v roce 1958. Viděl tuto hru na Broadwayi a tvrdil, že se na divadle ještě nikdy předtím tolik nesmál. Dramatik je v USA znám jako úspěšný autor 12 her z toho 4 uvedených na Broadwayi a je zakladatelem Kesselringovy ceny pro začínající dramatické autory.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (11. XII.) představení Divadelní a filmové agentury Návštěvy u pana Greena. Autorem je Jeff Baron, nejvíce inscenovaný dramatik v posledním desetiletí, s více než 300 inscenacemi ve 22 jazycích a 38 zemích. Jde o jeho nejznámější hru. V New Yorku měla 400 repríz v hlavní roli s držitelem Oscara Eli Wallachem. V režii Vladimíra Michálka hrají Matěj Hádek a pro brňany, pro své dlouholeté působení v Divadle bratří Mrštíků nezapomenutelný, Stanislav Zindulka.

Divadlo Husa na provázku premiéruje (16. XI.) Čechovův Višňový sad. Hra napsaná v letech 1903-4 jako hořká, sociálně kritická komedie s prvky tragédie o čtyřech jednáních byla poprvé uvedena v Moskvě 30. ledna 1904 k autorovým 44. narozeninám, půl roku před jeho smrtí. Višňový sad je posledním a zároveň vrcholným autorovým dílem. Psal jej „po čtyřech rádcích denně, s nesnesitelným utrpením“ v době, kdy byl těžce nemocen tuberkulózou. Višňový sad je hra o minulosti, přítomnosti a budoucnosti Ruska. Je obrazem zániku statkářské šlechty, rozmáhání nové, dravé, bezohledné podnikatelské třídy, pauperizace lidových vrstev. Je obrazem zlomové doby

fin de siecle - přelomu 19. a 20. století, doby velmi podobné dnešku.

Divadlo u stolu uvádí (27. XI.) dramatičtí Dostojevského snad nejlepší povídky Něžná. Jde o tragický milostný vztah dvou lidí s odlišnou životní zkušeností, pojatý se specificky ruskou pravoslavnou osudovostí.

HaDivadlo uvádí (24. XI.) v premiéře Kreatury s podtitulem K ohni se mnou pojď. Jde o scénické zpracování filmu Petra Jacksona Heavenly creatures z roku 1994, kritikou oceněného na filmovém festivalu v Benátkách a nominovaného na Oscara za Nejlepší scénář. Je to příběh vraždy v Christchurchi na Novém Zélandu, spáchané dvěma dívkami, na matce jedné z nich.

Buranteatr uvádí (28. XI.) na Stadióně na Kounicově Listopad Davida Mameata. Autor je úspěšný scénárista filmové politické satiry Vrtěti psem, jež mu vynesla nominaci na Oscara a Zlatý Glóbus za Nejlepší scénář. Listopad popisuje 24 hodin amerického prezidenta před volbami v nichž ztrácí hlasy.

Divadlo Polárka uvádí (26. XI.) pardubické divadlo Do Houslí, jako hosta s komedií Michaely Doleželové a Romana Vencla Game over s podtitulem Nero-mantická komedie o nikdy nekončících hrách mezi ženami a muži. Jak napovídá podtitul jde o hru napsanou na způsob francouzských komedií.

Divadlo Radost uvádí (22. XI.) komedii Kateřiny Gärtnerové a Ernesta Brylla Malované na skle. Inscenace Radosti je dle teatrologů to nejlepší brněnské zpracování jánošíkovského příběhu uváděné brněnskými divadly.

Divadelní studio V reprizuje (24. XI.) komedii Michaela Frayna Za scénou s podtitulem Jak těžký je herecký chlebiček, ale zároveň je to velká legrace. Autor původně novinář v Observeru a dokumentarista BBC je znám svými dramatickými tituly Bez roucha a Sardinky, uváděné pod názvem Za scénou.

Studio Marta Divadelní fakulty JAMU reprizuje (27., 28. XI.) komedii Theresie Walserové Zítra v Kataru. Hra německou kritikou ceněné autorky zpracovává situaci pasažérů uvězněných nehodou v železničním vagónu.

Divadlo na Orlí Hudebně-dramatická laboratoř JAMU uvádí v premiéře (17. XI.) jednoaktové opery Evropská turistika Josefa Berga a Kráska a zvíře Miloslava Ištvana. Název první opery vychází ze scény, ve které němečtí důstojníci před vypuknutím 2. světové války, jako turisté chtějí navštívit francouzské území, aby získali vojensky využitelné informace a pokračuje obrazy válečné zkázy. Druhá opera je psána podle dramatu Františka Hrubína.

Janáčkovu akademie uvádí (16. XI.) v Koncertní síle Hudební fakulty japonské hosty ze školy Kyoto Municipal Kyoto Horikawa Senior High School of Music s programem od Mozarta a Dvořáka po Šostakoviče a Prokofjeva. Půjde o zajímavý zážitek se země adorující evropskou vážnou hudbu.

Brněnská Filharmonie uvádí (29., 30. XI.) v Janáčkově divadle koncert s atraktivním programem složeným s Beethovenova Fidelia, Brahmsovy 2. symfonie a Mendelssohnova houslového koncertu v podání zázračného dítěte, ověnčeného cenami, dvacetiletého Yosifa Ivanova.

Mezinárodní festival Janáček Brno 2012 uvádí exkluzivní program jak dramaturgicky, tak co do obsazení a hostů. Za zahraničních jsou to (18. XI.) Slovenské národní divadlo s Její pastorkyňou, (23. XI.) Státní divadlo Norimberk s Věcí Makropulos, (25. XI.) Opera Zuid Maastrecht s Kátou Kabanovou. Z domácích souborů jsou to (22. XI.) Národní divadlo Moravskoslezské Ostrava s Kátou Kabanovou, (24. XI.) balet brněnského Národního divadla za doprovodu Filharmonie Brno s působivou Schönbergovou Zjasněnou nocí v choreografii věhlasného Rolfa Dörnera a brněnské soubory Janáčkovy opery a Divadla na Orlí s výše uvedenými premiérami. V odborných kruzích ceněný soubor Opera Diversa uvede (17. XI.) v Janáčkově divadle operní aktovky Josefa Berga a koncertně zazní v Redutě (21. XI.) Janáček a Korngold v podání Korngold kvarteta, tamtéž (18. XI.) nedoceněných zástupců moderny 60. let - Miloslava Ištvana, Josefa Berga, Aloise Piňose, Jana Nováka a z této generace jediného žijícího zástupce, srovnatelného s Antonínem Dvořákem, Zdeňka Pololánika v podání Ištvan Quarteta. Za významný dramaturgický počin lze označit uvedení (18. XI.) v aule rektorátu VUT sborů Janáčkových i jeho žáků, dodnes nedoceněné kvality, jež budovali moravský hudební život, Jana Kunce, Viléma Petrželky a Jaroslava Kvapila v podání Pěveckého sdružení moravských učitelů pod sbormistrovskou legendou Lubošem Mátlem.

V kině Art proběhne (2.-28. XI.) 15. Festival francouzského filmu. V čele deseti předpremiérových titulů je Zlatou palmou z Cannes 2012 oceněné drama Láska Michaela Hanekeho (22. XI.). Horkým kandidátem na letošní Zlatou palmu byl Holy Motors Leose Caraxe (24. XI.). Ministr (27. XI.) je Césarův ověšený drama Pierra Schoellerera z prostředí vysoké francouzské politiky a Z prezidentské kuchyně (28. XI.) se opírá o skutečný příběh kuchařky, pro korupci nedávno vyšetřovaného, prezidenta Francoise Mitterranda. /V/

NOVINÁŘI NAVŠTÍVILI MORAVSKOSLEZSKÝ KRUH

Občanské sdružení Moravskoslezský kruh, působící v sociální sféře a zabývající se péčí o seniory, navštívili v těchto dnech v jeho brněnském sídle v Nerudově ulici č. 7 nejstarší jihomoravští aktivní členové Syndikátu novinářů ČR z Klubu novinářů-seniorů. Hostitelé předseda sdružení Antonín Hošťálek a jednatelka Blanka Šváblová je informovali o celé škále aktivit kruhu. Pro rodinné pečovatele o seniory vydal už 12 instruktážních publikací, z nichž některé se dočkaly dvou i tří vydání. Postaral se o natočení pěti krátkých instruktážních filmů na DVD. Pořádá cyklus odpoledních kurzů Pečuj doma, určených laic-

Bohumil HLAVÁČEK

kým pečovatelům, které jsou financovány z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR. Této stále palčivější problematice se věnují i tištěné noviny Pečuj doma, které jsou dostupné také na webových stránkách www.pecujdoma.cz.

Moravskoslezský kruh se podílí na obohacování knižního trhu vskutku zajímavými publikacemi, k nimž patří např. antologie málo známých moravských básníků A trubači troubili mam-

bo Zambezi, memoárové knížky Antonína Hošťálka Vzpomínky na Brno a Husovická romance nebo sborník Novinářem v Brně.

Součástí pohodového odpoledne v Moravskoslezském kruhu bylo promítání jeho sedmadvacetiminutového filmového dokumentu o minulosti a přítomnosti brněnské čtvrti Husovicích „Vy neznáte Krkošku?“. Vznikl rozvinutím několika motivů z Hošťálkovy Husovické romace. Na jeho tvorbě spolupracovali Karel Slach, Antonín Hošťálek, Blanka Šváblová a Petr Jabůrek. Proměny Husovic sleduje na tamní jednotě sokolské, vzdělávacím a divadelním spolku Svatoboj a na místních továrnách. Slachova kamera hned na začátku filmu přivádí diváka do secesně-kubistického chrámu, postaveného v roce 1910 z dělnických sbírek. Dnes v něm působí františkáni. Husovice sousedí s Maloměřicemi a bývalým letoviskem Obřany. Esslerova továrna na jejich rozhraní se vzosně nazývala katedrálou práce. U řeky Svitavy byly stánky s cukrovou vatou a půjčovaly se tam lodičky. V roce 1871 vznikl čtenářský a vzdělávací spolek Svatoboj, do jehož základů vložil Pankrác Krkoška heslo Vzdělání je naše spasení. Slavné časy zažil divadelní soubor Svatoboj. Jeho členy byli i T. G. Masaryk a Alois Jirásek. V roce 1886 založil Pankrác Krkoška sokolskou jednotu. Když o rok později tento učitel, novinář, spoluzakladatel Rovnosti, horlivý zastánce darwinismu a marxismu a šířitel osvěty zemřel, šest sokolů neslo jeho rakev na husovický hřbitov, kam ho další stovky sokolů v krojích doprovázely.

Film klade divákům otázku: Co dělá dnes husovické sokolstvo? Připomíná také, že v roce 1900 bylo v Husovicích na dvě desítky menších továren, většinou textilek. Historie Husovic je spjata s mluvčími proletariátu, jimiž byli lidé obecně ctění a vážení. Dokument uvádí, že k nim patřili otec básníka Františka Halase František Halas starší, páter František Venhuda a hlavně novinář a šířitel osvěty Pankrác Krkoška. Posledním slovům filmového komentáře předcházejí rozpačité odpovědi dnešních obyvatel Husovic na otázky, co jim výše uváděná příjmení říkají. Většinou vůbec nic. A tak závěrečné konstatování nemohlo být jiné: Proletáři z Husovic již vymizeli, stejně jako jejich ideály a naděje o sociální rovnosti, které tak opovážlivě nazývali historickou nutností. Zůstal po nich jen ten nepravděpodobný chrám.

NEJKRÁSNEJŠÍ ČESKÉ KNIHY

Výstava Nejkrásnější české knihy roku 2011 začala v Ambitu Místodržitelského paláce v Brně na Moravském náměstí 1a.

Na výstavě vidí návštěvníci 60 knih, které se umístily na prvních třech místech v kategoriích vědecká a odborná literatura, krásná literatura, literatura pro děti a mládež, učebnice, knihy o výtvarném umění a další. Jde o výsledky soutěže, pořádané každoročně Ministerstvem kultury ČR a Památkem národního písemnictví v Praze. Vstup na výstavu, která potrvá do 13. srpna 2013, je zdarma. (vž)

OSMDESÁTINY KRESLÍŘE-KARIKATURISTY EMILA HOFFMANNA

Kreslil-karikaturista Emil Hoffmann, který svými díly obohacoval stránky novin v České republice, na Slovensku, v Německu, Rakousku, Itálii a Anglii, se v Brně-Černých Polích dožívá 17. srpna osmdesáti let. Obdivovali je také návštěvníci třinácti výstav především v Brně, ale také ve Znojmě, Adamově a Veverské Bítýšce.

Znojemský rodák už od dětství obdivoval a měl rád přírodu, umění a sport. Pracoval v zemědělství, na montážích jeřábů i rotačních pecí a po maturitě na strojní průmyslovce byl technologem v Tesle a Chronotechně. Toto povolání nikdy nepustil. Věnoval se míčovým hrám, rád kreslil a maloval. Na kresbách zobrazoval populární sportovce, umělce i známé novináře, některé nesou i jejich autogramy. Všechny kreslil vždy při osobním setkání. Říká, že se mu lépe kreslí ti škaredější, pracněji plešatí a nejhůře Italové a Španělé, bez ustání gestikulující nebo otáčející se po hezkých ženách. Pro poslední výstavu na podzim před pěti roky v brněnském Janáčkově divadle, věnované umělcům, vybíral z více než 2000 kreseb.

S karikaturami Emil Hoffmann skončil. Tvrdí to. Podle jeho mínění proto, že redakce už je nepotřebují jako v minulých letech, mají teď proti dřívějšímu i kvalitní barevné fotografie. Navíc jubilant trápí zdravotní problémy, trvalé bolesti. Špatně se mu chodí a s dvěma berlemi i obtížně cestuje městskou hromadnou dopravou, protože cestující nelibě nesou, když je zdržuje při nastupování i vystupování z tramvaje, trolejbusu či autobusu. „Opiáty na tlášení bolestí odmítám a tak se musím spokojit s televizními přenosy. Chybí mi příroda, divadla, opery, koncerty, kreslení a malování. Na dokončení pořád čekají alegorie na Beethovena, Paganiniho a Verdiho,“ vzkazuje všem kteří ho mají rádi a nezapomněli na něho. Přání pevného zdraví posílá operním pěvcům Juriji Gorbunovovi a Richardu Novákovi a výtvarníkovi Borku Bayerovi.

Ve vzpomínkách se jubilant vrací do minulosti, kdy mu Lubomír Selinger nabídnul, aby pro deník Práce kreslil titulky a redakce ho poslala nakreslit 10 osobností. Redaktor Josef Křivánek z deníku Obrana lidu si vyžádal kresby sportovců, redaktor Přemysl Jílek z deníku Československý sport pozval Hoffmanna ke spolupráci slovy „Noviny bez kresby nejsou noviny“. Brzy přišly nabídky ke spolupráci ze sportovních a kulturních rubrik Mladé fronty, Rovnosti, Svobodného slova, Čs. televize, Večerní Prahy, Ostravského večerníku, Východoslovenských novin. Ze zahraničí se ozvaly Die Welt, Berliner Zeitung, Junge Welt, Deutsches Sportecho a další.

Bohumil Hlaváček

ZAPADALO SLUNCE NAD BRESLAU NAPOSLED

To je titul knihy, kterou napsal člen odbojové organizace Hnutí slovanské domoviny (HSD) Josef Styx. V názvu organizace, který navrhoval zakladatel HSD Vlastislav Kroupa na podkladě závěrů Všeslovanského kongresu v srpnu 1941, se odrazila touha spojení všech Slovanů pod mohutným slovanským, ruským dubiskem v boji proti nenáviděnému nepříteli – fašismu německému a evropskému vůbec. Z dokumentů HSD, které autor v knize uvádí, lze vyčíst touhu po úzké spolupráci všeho Slovanstva ve všech oblastech života slovanských národů, po vytvoření slovanské svrchanosti na zásadě Všechna moc pracujícím lidu, uskutečnění práva na práci a spravedlivé odměny za ni, plánovitého národního hospodářství, zlomení moci finančního kapitálu a jeho parazitických držitelů a přemístění hospodářské moci do rukou pracujícího lidu ... jinak řečeno – cesta socialismu jako cíl boje proti nacistickým okupantům.

Josef Styx nejprve obsáhle začíná zatčením gestapem 14. května 1943 v Brně, nedobrovolným pobytem v Kounicových kolejích, v Breslau a končí tuto část knihy návratem domů do Brna 12. května 1945 přes Terezín a Prahu. Ve vlaku vzpomínal na kamarády, kteří jeli cestou TAM, ale ZPĚT už se nevraceli. Šlo o to, ABY ŽIVÍ NEZAPOMÍNALI MRTVÝCH. Proto šlo o exhumaci a návrat do Brna 40 odbojářů zastřelených 24. ledna 1945 v Breslau. Autor knihy o této věci přináší podrobnou informaci včetně jejich pohřbu na čestném pohřebišti Ústředního hřbitova 1. prosince 1946. Uvádí též jejich medailony i s jejich fotografiemi. Uvádí, že od roku 1990 probíhá vždy v lednu pietní vzpomínka na ně.

Následuje několik seznamů členů HSD s většími nebo menšími charakteristikami, kteří byli souzeni za svou odbojovou činnost, kteří byli popraveni, kteří zemřeli v koncentračních táborech a kteří byli vězněni a přežili válku. Nechybí ani několik protokolů o zatčení, výsleších nebo popravě člena HSD. V dopise rodině před popravou Vlasti-

MEMORY LIBĚNY ROCHOVÉ

Známa módní návrhářka Liběna Rochová představuje v Brně kolekci, kterou vytvořila pro světovou výstavu Expo 2010 v Šanghaji. Pro tuto kolekci se inspirovala především u moravských krojů. Zájemci mají příležitost do konce tohoto roku spatřit výstavu v přízemí Paláce šlechticů, Kobližná 1. **did**

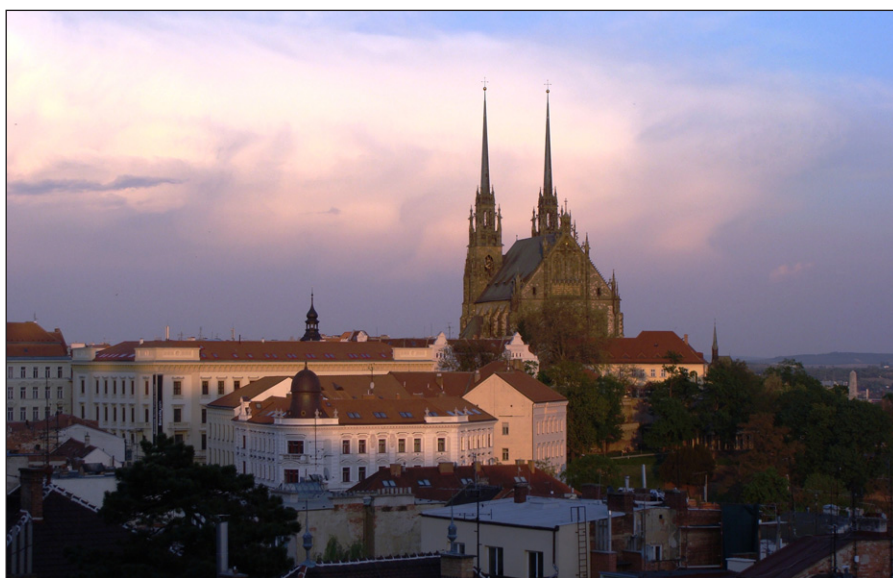
Karel JANIŠ

slav Kroupa uvedl: „Jsem hrdý, že umírám jako voják lepšího zítřka a lituji pouze, že mám jen jeden život, který mohu milované vlasti obětovat“.

V poslední části knihy odpovídá na otázku, kolik odbojářů bylo v Breslau popraveno a zemřelo? Podle knih úmrtí města Breslau, kartoték odsouzců a archiválií hlavního bezpečnostního úřadu IV. oddělení – Amt IV. gestapo při ÚV SED v Berlíně, doplněné z dostupných pramenů, sestavil autor seznamy popravených a zemřelých ve věznicích v Breslau v letech 1939-1945, seznam zemřelých tamtéž a seznam těchto podle

abecedy barevně odlišených podle toho, zda byli popraveni, zemřeli nebo zjištěných autorem z dalších dostupných zdrojů.

Knihy Josefa Styxe je výsledkem neúnavné, pečlivé a náročné činnosti. Kamínek ke kamínku po několika let autor skládal, aby vytvořil mozaiku nacistických zločinů na členech organizace HSD a i dalších odbojářích v Breslau. Vrchovatě splnil předsevzetí udělat vše, co je v lidských silách, aby se na ty, kteří položili své mladé životy v boji proti nacismu, nezapomnělo. Autor knihy si proto zaslouží obdiv každého čtenáře a je třeba ocenit nakladatelství Šimon Ryšavý v Brně, že knihu vydalo.

Pohled na Brno.

Foto © Tibor Dávid

BRNO – MĚSTO UPROSTŘED EVROPY

Jde o druhé, přepracované a rozšířené vydání reprezentativní publikace velkého formátu. Na 232 stranách jsou uvedeny nejprve stručné úvodní informace o vzniku a vývoji města, o Archivu města Brna (pečuje o 6 kilometrů archiválií), o Moravském zemském archivu (64 kilometrů archiválií) s kopiemi vzácných listin, např. Velkého privilegia z roku 1243, kterým král Václav I. prohlásil Brno za město královské. Jsou tu barevné fotografie významných míst v Brně, vždy zvenčí i uvnitř, kde jsme možná nikdy nebyli: Nová a Stará radnice, Špilberk, klášterní areál na Starém Brně, Katedrála sv. Petra a Pavla, kostely sv. Jakuba, sv. Tomáše, klášter kapucínů s hrobkou, židovský hřbitov. Z oblasti kultury Besední dům, vila Tugendhat, Vaňkovka, hotely Grand, International, Avion, divadla Janáčkovo, Mahenovo, Radost, budovy nejvyšších soudních institucí, vysokých škol, knihoven, muzeí,

pavilonů na Výstavišti. Nemůže chybět připomenutí bitvy tří císařů v roce 1805 Mohyloou míru a slavkovským zámekem atd. atd.

Barevné fotografie nás též uvádějí do každoročních slavností, k významným návštěvám a připomínají čtenářům i osobnosti v Brně narozené nebo zde určitou dobu žijící a působící, např. Karla Čapka, Hugo Haase, Leoše Janáčka, Viktora Kaplana, Ludvíka a Milana Kunderu, Jiřího Mahena, T. G. Masaryka, Jana Skácela, Jana Zahradníčka a další. Jen výčet toho, s čím se čtenář publikace seznámí pomocí barevných fotografií a s texty v několika jazycích, by byl obsáhlý. Autoři textů a fotografií představují poctovou práci mnoha generací. Uvědomí si to při četbě publikace všichni brněnští rodáci i návštěvníci Brna. Knihu vydal PhDr. Karel Kovařík v nakladatelství Littera v roce 2012.

Karel JANIŠ

Listopadoví jubilanti

Dodatečně blahopřejeme k narozeninám, které oslavili již v průběhu měsíce října ss. Františku Bouškovi, Drahošlavě Fürlové, Josefu Choravému, Jaroslavě Vojtové, PhDr. Narcisu Čapkovi, Františku Eliášovi, Zoře Hrubé a Ludmile Chrastilové - všichni MO KSČM 1101.

- 1.11. Miroslav SKOUPÝ, 90 let, ZO 0503
- 2.11. Bohumír FIALA, 80 let, ZO 0503
Karla MOUCHOVÁ, 59 let, ZO 3023
- 3.11. Miroslav TRUČKA, 82 let, MO 1101
- 5.11. Josef NAVRÁTIL, 64 let, ZO 1701
- 6.11. Julie PAVELKOVÁ, 89 let
Jaroslava URBÁNKOVÁ, 68 let, obě ZO KSČM 2710
Anna PALÁSKOVÁ, 78 let, ZO 0305
- 7.11. Vladimír KELLNER, 63 let, ZO 3033
- 8.11. JUDr. Milada VÁŇOVÁ, 85 let, ZO KSČM 2101
Tibor DÁVID, 60 let, ZO 3023
- 10.11. Marie CIGÁNKOVÁ, 78 let, MO KSČM 1101
Blažena MAŠKOVÁ, 88 let, ZO 0305
- 11.11. Iva KRIŠOVÁ, 37 let, ZO 3023
- 12.11. Pavel VÍTEK, 83 let, ZO KSČM 0427
- 13.11. Jana HRMÁTKOVÁ, 76 let, MO KSČM 1101
- 14.11. Marie SAMKOVÁ, 87 let, ZO 2710
- 15.11. Miroslav ČECH, 80 let, ZO 0503
- 16.11. Karel KOPEČEK, 86 let, ZO 0501
Alexandr FOIT, 64 let, ZO 1508
- 17.11. Marie VROŽINOVÁ, 87 let, ZO KSČM 0305
- 18.11. František Babinec, 65 let, ZO 3013
- 19.11. Alžběta PRODĚLALOVÁ, 89 let, ZO KSČM 1508
- 20.11. Emilie MUSILOVÁ, 89 let, ZO 2710
Miloslav BÁBUNĚK, 92 let, ZO KSČM 0102
Ing. Bohumil REICHSTÄDTER, CSc., 89 let, ZO KSČM 2202
Věra RÁCKOVÁ, 89 let, ZO 1508
- 22.11. Josef JÍLEK, 80 let, ZO KSČM 0429
- 23.11. Jaroslav KOPECKÝ, 59 let, ZO 0505
- 24.11. Jaromír JUKL, 84 let, ZO 0305
Štefan KULAŠA, 79 let, ZO 1508
- 26.11. Viktor CHATRŇÝ, 86 let, ZO 0305
Marie STRNADOVÁ, 88 let, ZO 1508
- 27.11. Anna MARŠÁLKOVÁ, 86 let
Josef KOČMAN, 70 let, oba MO KSČM 1101
Marie VYHNALÍKOVÁ, 80 let, ZO KSČM 0305
Zdeněk PYPEČ, 58 let, člen MěV
- 28.11. Petr ADÁMEK, 42 let, ZO 0503,

29.11. Božena ODLOŽILOVÁ, 90 let, ZO KSČM 0505
Marie MICHÁLKOVÁ, 82 let, ZO KSČM 0501

Redakce Echa se omlouvá s. Olze FICHTOVÉ ze ZO KSČM 2703 za chybné uvedení jména ve Společenské kronice

Památce kubánského umělce

Vzpomínkové odpoledne na život a dílo kubánského umělce žijícího na Moravě Lázara Cruze připravila v říjnu brněnská pobočka Společnosti česko-kubánského přátelství. V kulturním programu vystoupila umělcova choť Dagmar.

S profesorem kroměřížské konzervatoře, významným trumpetistou, dobrým člověkem a přítelem Československa, s Kubáncem Lázarem Cruzem se veřejnost rozloučila už v srpnu.

Zemřel v šedesáti letech po dlouhé nemoci. Poslední svou předoperační hodinu v bohunické nemocnici v Brně v pro-

v Echu č. 8. Zároveň jubilantce přeje vše nejlepší a pevné zdraví do dalších let.

Všem jubilantům děkují za práci pro stranu a společnost a pevné zdraví do dalších let přeji ZO (MO), MíV a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

sinci minulého roku věnoval oběma svým národům, Kubě a Československu. Vzpomínky podbarvoval táhnoucími se tóny své trubky.

Trubkou přitahoval lidi všech věkových kategorií. V brněnské pobočce SČKP vystupoval coby muzikant opakovaně, poprvé při příležitosti narozenin Fidela Castra. Následovaly plesy pro brněnskou veřejnost v restauraci Havana v Brně-Líšni. Hudební okénka se svými orchestry uzavřel v pobočce při loňské oslavě Dne matek.

(vž)

Spojení „naše vlast“ je staromódní?

24. října nám pošta doručila - a stejně dalším občanům - předvolební „dopis“ kandidáta na prezidenta republiky Karla Schwarzenberga. Předposlední odstavec dopisu zní: „Je čas přestat přemýšlet o tom, co by stát měl udělat pro nás, a zvážít, co každý z nás může udělat - a promiňte mi to staromódní slovo - pro naši vlast“.

Pomámím nečeské vyjadřování jiných částí dopisu a některé nepravdy textu. Jde mi teď o skutečnost, že kandidát na prezidenta republiky, pokračovatel v úsilí T. G. Masaryka, považuje spojení „naše vlast“ za staromódní. Hlava státu přece reprezentuje naši vlast navenek. Republika, česky „věc společná“, může existovat jen tehdy, existuje-li tu společné úsilí všech jejích občanů něčeho dosáhnout. Věc společná všem občanům státu není nic staromódního. Je stále aktuální, zvláště v Evropské unii je důležité táhnout za jeden provaz proti tendencím vnutit nám něco, co vyhovuje cizincům a nám ne.

V příštím čísle Echa se vyjádřím k dalším skutečnostem vztahujícím se k volbě prezidenta.

Vladimír ŠAUR

Opustila nás...

Po krátké nemoci zemřela 17. října ve věku 74 let s. Zdeňka HERTLOVÁ, členka MO KSČM 1401.

Čest její památce!

redakce

Oprava údajů

V 8. čísle Echa v článku STALO SE... má poslední věta správně znít: Fašistický režim skončil svou existencí zatčením Mussoliniho 25. července 1943 a jeho smrtí 28. dubna 1945 - viz na 5. straně.

Josef Boleslav Pecka se narodil 19. září 1849, nikoliv v roce 1894 - viz 7. strana.

Omlouvám se čtenářům za chybné údaje v obou případech.

Karel JANIŠ

Výbor národní kultury v Brně

Vás srdečně zve na pořad

„ČESKÁ LITERATURA 19. A 20. STOLETÍ“
- úsilí o světovost

Uvádí

autor pořadu: **Doc. PhDr. Vladimír Šaur, CSc.**

Účinkují: **recitátoři VNK v Brně**

Pořad se koná v pondělí 26. listopadu v 17 hodin v Café FALK, Gorkého 12, Brno, (spojení: tramvaj po ul. Veveří, zastávka Grohova).

Rádi Vás a Vaše přátele přivítáme na této kulturní akci.

Příští akce:

Vánoční koncert 4. 12. 2012 v 16 hodin v sále ÚMČ Brno-střed, Dominikánská 2.